

można mu przypisać jakiegokolwiek winy, pod warunkiem jednakże, że poszkodowany lub wspomniany usługodawca zachowają możliwość pociągnięcia producenta do odpowiedzialności na podstawie omawianej dyrektywy, jeżeli zostaną spełnione określone w niej przesłanki.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 21 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgia) — Vlaamse Oliemaatschappij NV przeciwko FOD Financiën

(Sprawa C-499/10) (¹)

(„*Sexta Diretiva IVA — Devedores do imposto — Terceiro solidariamente responsável — Regime do entreposto não aduaneiro — Responsabilidade solidária do depositário dos bens e do sujeito passivo proprietário dos bens — Boa fé ou inexistência de culpa ou negligência imputável ao depositário*”)

(2012/C 49/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Strona pozwana: FOD Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Wykładnia art. 21 ust. 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Osoby zobowiązane do zapłaty podatku — Osoby trzecie odpowiedzialne solidarnie — Uregulowanie krajowe, zgodnie z którym właściciel składu ponosi odpowiedzialność solidarną za zapłatę podatku należnego od podatnika będącego właścicielem towarów w procedurze składu innej niż skład celny, także wtedy, gdy właściciel składu działa w dobrej wierze albo gdy nie można mu zarzucić ani błędu, ani niedbalstwa

Sentencja

Wykładnia art. 21 ust. 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r., należy dokonywać w ten sposób, iż państwa członkowskie nie mogą postanowić, że właściciel składu innego niż celny ponosi solidarnie odpowiedzialność za zapłatę podatku od wartości dodanej należnego w następstwie odpłatnej dostawy towarów z tego

składu przez ich właściciela zobowiązanego do zapłaty tego podatku, także wtedy, gdy właściciel składu działa w dobrej wierze albo gdy nie można mu zarzucić ani błędu, ani niedbalstwa.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 21 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchoven administratiwen syd — Bułgaria) — Ewroetił AD przeciwko Direktor na Agencija „Mitnici”

(Sprawa C-503/10) (¹)

(Dyrektywa 2003/30/WE — Artykuł 2 ust. 2 lit. a) — Pojęcie bioetanolu — Wyrób o zawartości nieskażonego alkoholu etylowego przekraczającej 98,5 % uzyskany z biomasy — Znaczenie rzeczywistego wykorzystywania w charakterze biopaliwa — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja taryfowa bioetanolu dla potrzeb obciążenia podatkiem akcyzowym — Dyrektywa 2003/96/WE — Produkty energetyczne — Dyrektywa 92/83/EWG — Artykuł 20 tiret pierwsze i art. 27 ust. 1 lit. a) i b) — Pojęcie alkoholu etylowego — Zwolnienie od zharmonizowanego podatku akcyzowego — Skażenie)

(2012/C 49/19)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Wyrchoven administratiwen syd

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ewroetił AD

Strona pozwana: Direktor na Agencija „Mitnici”

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wyrchoven administratiwen syd — Wykładnia art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz.U. L 123, s. 42) i załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2587/91 z dnia 26 lipca 1991 r. (Dz.U. L 259, s. 1) — Wykładnia art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51) i art. 20 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316, s. 21) — Wyrób uzyskany z biomasy, zawierający estry, alkohole wyższe i aldehydy, o zawartości alkoholu wyższej niż 98 %, nieskażony — Pojęcie bioetanolu — Zaklasyfikowanie do podpozycji 2207 20 00 (alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone) albo do podpozycji 2207 10 00 (alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej) w celu poboru podatku akcyzowego